

Liinats'uraq õnnitlõsõ hüäd laulumiist ja sõpra Vahelaanõ Paalit timä 70. sünnüpääväl!

Laulijata otsitassõ,
kuukijata kullõldassõ
loodsikuga luka piti,
parvila pallo piti!

Velekeseq, noorõkõsõq
noorõkõsõq, nõrgakõsõq!
Inämb vaiva laulijal
kui tuu rihe pessijäl:
rihe pessi, ni unõhti,
lauu lauli, tõist murõhti!
Andkõq vatska laulijalõ,
ritka rihepessijäle!
Velekeseq, noorõkõsõq,
noorõkõsõq, nõrgakõsõq,
mille mi kokko kogosi,
mille saistsõ sagarikku?
Poissa illo ihati,
Poissa tandso taheti,
kaeti poissa kargust.

Reisirongidele selge „jah”!

On mõneti kummaline, et saab üldse püstitada küsimust, kas Võrumaa (ja Valga ja Põlva maakonna) inimesed vajavad reisirongide liikluse taastamist. Küsimus, kas keegi enam rongiga sõita soovibki, saab kerkida vaid selletõttu, et aastakümnete pikkune traditsioon on katki rebitud. Inimesed sunniti võimukoridorides sündinud lühinägeliku rongiliikluse doteerimise lõpetamise otsusega oma väljakujunenud eluharjumusi muutma, sõiduplaanid rahakottide vahelt ahju viskama, autosid soetama. Või veel hullem – elupaika muutma. Eks kõige väärtusamalt puudutas reisirongide kadu Lasva ja Meremäe valla elanikke, kus minu teada küll lubatud bussiliikluse tihedamaks muutumist ei toimunud – juhtunut võib iseloomustada lihtsalt piiriäärsete elanike saatuse hooleks jätmisega. Otsuse lühinägelikkus aga väljendub selles, et kohe kindlasti ei jää Setomaa kant igaveseks Eestimaa „metsikuks” perife-

riaks, kus linlased ekstreemelamusi käivad otsimas.

Usun, et Setomaa alade hiilgus taastub vähemalt esimese Eesti vabariigi aegade tasemel juba lähimal kümnendil. Täna tullakse Setomaale usinasti tagasi ja küll näete, et peagi ehitatakse ka talud jälle üles. Kõige ja kõigi kiuste. Niipalju, kui mina olen aru saanud, on tulijad ettevõtlikud, koolipingis haridust ja elukoolis haritust omandanud intelligent- sed inimesed, kellest kindlasti paljud autoga linnasõidu asemel rongi eelistaksid. Kui alternatiiv autole vaid kättesaadav oleks.

Majanduslikult ei tasu vist küll ükski ühistranspordi liik ära ilma doteerimata. Aga kas siis raha maa pealt (loe: omavalitsuste ja regionaalarengu programmide ja lõppeks riigi kukrust) kadunud on? Pealegi ei saa ikka kõike head ka ainult rahasse ümber arvestada.

AIN ALVELA,
Äripäeva ajakirjanik

Laanõtsirk murdõlaulupäivil

XII Murdõlaulu- ja luulepäevad olliva Valgamaal Harglah lehekuu 19. - 21. päevil. Verska Gümnaasiumi latsi folkloorirühm LAANÕTSIRK esindab Põlvamaad.

ja raamatukoguh. Kõikõ rohkõmp huvit meid muuseumihiks seto hõpõ.

Pääle ringkäiku Valgamaal pandsõmi seto rõiva' sälgä ja teimi hinnäst ilosast. Rongih

tsirgokõist" ja kuuh viil „Lätsi alla lilli“.

Rühmi oll sjoõ aasta- ka veido pallo ja tuuperäst vinnü kontsert kolmõ tunnidsõst. Nii pikk aig väsüt

Setopitsiliselt ehitud Värskä gümnaasiumi laste leeloansambel „Laanõtsirk” esinemas pitsipäevade lõpetamisel 14. mail 2006. a. Seto Talumuuseumis.

Tiiu Kunsti foto

Hargla om tillokõnõ kotus, vallah om alla tuhandõ elaniku ja põhikoolih opis 78 last. A' noil kolmõl päeval lisandu sinä viil 370 last.

Edimädsel õdagul ollime üte turismitalo niidü pääl, koh pidi maaimale kaalaräti andma ja loitsma. Viil oppasimi latsile ringmängu. Tõõsõl päeval oll ekskursioon, õga rühm sai hindäle tiijuhi, mi tiijuhist oll katsanda klassi tütrik Liina. Käveme viil Valga muuseumih

käümine jäi vihmaivalingu peräst är' ja nii sõidimõ bussõga kerigohe, koh preester pidi murdõkõilse jutlusõ.

Õdagu oll kultuurimajah esinemine. Kaema oll tulnu Lastõkaidõ Liidust sjoõ sündmuse asutaja ja Katrin Saks. Mi olli viimädsõ esineja. Kava pikus võidsõ olla õnnõ viis minotit. Nii lätsime karmoskamängu saatõl lavalõ ja laulimi kolm laul, Anete üteli „Ann läts aita”, Daisy ja Triinu ütli „Tsi, tsi,

meid veiga är'. Üle vabariigi kokko tulnu latsõ kava õgaüts umah murdõh, tuud oll põnnõv kullõla, a oll kotus- sit, koh murrõt olõki-i, näütusest Lasnamäe kuul. Kiräkiil om veiga pääle tüknu ja säänt- sit latsi, kiä vabal aol murdõh olõsi kõnõlnu, õs kuulõki.

Järgmitsel aastal omma' murdõlaulupäävä' Läänemaal Hanilah. Loodami jälki osa võtta.

JANE VABARNA

Kullakõisil nüüd setotarõ

Aprilli viimasel päeval avas Põltsamaa Seto Selts oma setotarõ aadressil Nurme tn. 16, Põltsamaa linn. See asub me oma majas, ei ole suurekene, aga iga seto ja seto sõber on siia tere- tulnud. Infot seltsi ja tare kohta (kus vajadusel leiab õõmajagi) saate telefonidelt 7769230 või 53449761 (Maria Noormets).

Kullakõisil on nüüd ka oma lõõtspill, mille muusika jär- gi jalgu kõpsutada. Suur tänu Setomaa Kultuuriprogrammile, kust meile pilli jaoks raha eral- dati!

Om õks tarõ meil tillokõnõ, kambrikõnõ om kasinakõnõ, saa-i joht tarõh tandsu lüvvä, kasatskit saa-i karada, miski-siski sjoõ peräst jalki-talki taa peräst lagi taht siih laulmist, saina' tahtva seto sõnno! Tulgõ juttu ajamahe, astmast aigu viitemähe, joosõ-i vällä siist julgõ 'jutu', astu-i vällä arma' 'jutu'. Katus om kimmäs keelele, saina' kimmä' sõnolõ!

MARIA NOORMETS

Maria Noormets koos tü- retütte Karoliinaga.

ÕIÕ SARV

Noho (Tähnäkene ja Pähnäkene)

Kevväi om oodõt aig. Keväjät uutva' nii inõmisõ, ku' tsirgu', puhma' ku' siimne' ja kõik el- läv luudus. A kevväi om kav- val, timä taht meel'ämist, taht pallõmist. Vaest keväjäl om rassõ tulõminõ – iih om mitu külmäkotti, külöpääl kümme tuisuilma, sälöpääl säidse räu- säpäivä. Õga tuud lämmin- dig paigah hoiõta-ai'. Tuulõ' mänge- vä' ummi mänga. Õgal pääväl puhkva' eis' taivast. Kiä' kõvõ- bihe puhk, tuu om võidumiis. A väelüisi nakas maa ja mõts ha- letamma. Teke' tii', tuulõ, midä tahat, saatkõ' mäntsit räu- säpil-

vi jovvat, a hal'as hainakõnõ aja hinnäst päävä poolõ, kuusõ kõrval kõokõnõ ka' lätt haljast, must maa nakas muhetamma. Tsirgu' nakasõ' keväjähõngu pääle hõiskamma. Ts'uuda om tuu, õt õga kevväi om oodõt, õga kevväi om ummamuudu illos, õga kevväi om eissaga- manõ ja jal' kaet, õt nii olõ-õi' viil olnu'. Edimätsõ halja haina iih tahasi' kumarda, edimätsõ lehele tahasi tereh üldä.

Pähnäkene istus vällä päu- vä käeh ja kuuld, õt kägo jo' vä- läh, kägo kuuk. Pähnäkene

nakas lugõma, õt mito kõr- da tä kuuk: üts, kats, kol', nelli, viis, kuus, säidse, katõsa, a sis hõikas Tähnäkene midägi' ja lugõminõ lätski' segi. Mia' sis Tähnäkesele om, õt tä hõik?

Tähnäkene oll olnu' mõnõ päävä puid ist' tamah ja sai sääl välöpääl tuulõ käeh ollõh. Pähnäkene arvas, õt kevväi om viguridõga' – vällä paistus il- los ja pallav, kütt inõmisõ kihä' lämmäst ja sis saat külmä tuulõ ja noho omgi' platsih. No' hoiä' ku' umma! Midägi' tetä. Olõ' rahul kuis om ant ja püüsü' umah tarõh ja juu' lämmin- dig 'aiu ja õga sis nohol ka' olõ-õi' pikkä pito.

õks arsti mano läät ja tunnõ-õi' nuid tohtrit ka'. Tiiä-äi' mille tuu noho taht kevjä inõmis- tõ mano tulla', pikä ja krõpõ külmä talvõ ellimi' nii ilosahe üle ar', midägi olõ-õs hätä, kostki' hal'ta-as, palavaikku tulõ- õs, a no', ku' vähäh tsirgu' laulva', sis noho pand inõmisõ sängü. Vot sääne asi olõ-õi' määnegi'. Pähnäkene arvas, õt kevväi om viguridõga' – vällä paistus il- los ja pallav, kütt inõmisõ kihä' lämmäst ja sis saat külmä tuulõ ja noho omgi' platsih. No' hoiä' ku' umma! Midägi' tetä. Olõ' rahul kuis om ant ja püüsü' umah tarõh ja juu' lämmin- dig 'aiu ja õga sis nohol ka' olõ-õi' pikkä pito.

Pähnäkene istus jal' päu- vä käeh ja mõtlõs, õt mäntsit pindrit om vaia tetä, mäntse

kotusõ pääle pias vahtsõl aas- tagal üte uibo viil ist' tamma ja naabrinaasel nakas jo' vislapuu häitsemä, kassil om jo' hüä suur kõtt, tiiä-äi' mito poiga tä seo vuur tuu. Hüä, õt kassil olõ- õi' nohho. Pähnäkene om päu- vä käeh ja suik tull pääle.

Tänuavaldus

Mina ja minu mees tahak- sime Setomaa-lehe kaudu väga tänada kõiki häid ja abivalmis inimesi, kes aita- sid kustutada Küllätüvä kü- las pühapäeval, 23. april- lil k.a. toimunud ulatuslik- ku põlengut, mis ohustas ka meie ehitamisjärgus olevat maja.

ANGELINA KÜRVIITS-PAI
VELLO PAI